

[Arbejdsministeren]

gelse, til bedre at kunne klare fremtidens krav, og at vi selvfølgelig også uddanner dem, der ikke er i beskæftigelse, for ellers mister vi dem på arbejdsmarkedet, så bliver de tabere i fremtidens samfund, og det ønsker vi jo ikke.

Hr. Carsten Andersen syntes, at der ikke var tilstrækkeligt med menneskelighed i formålsparagraffen i lovforslaget. Nu er vi nogle, der er lidt mere diskrete med vores følelser end andre og ikke mener, at vi ligesom skal kaste alle vores følelser ud i en formålsparagraf. Jeg kan sige, at den danske arbejdsmarkedsuddannelsespolitik er mindst lige så god som den norske, selv om den norske lov måske har nogle mere menneskecentrerede ord i sin formålsparagraf. Meningen er sådan set den samme: at uddanne mennesker til bedre at kunne bestride noget arbejde, og det må da også være at give mennesker et bedre livsindhold. At det så også bliver til gavn for virksomhederne, er da kun rart. Så kan man få løst to problemer samtidig.

Det er væsentligt, at man bevarer den fordeling, vi har i dag, hvor man jo har en aftale mellem parterne om, at arbejdsmarkedsuddannelserne relateres til virksomhedernes behov. Det er rigtigt, som hr. Estrup var inde på det, at de, der står først på prioriteringslisten, er dem, der er i beskæftigelse eller har mulighed for at komme i beskæftigelse. Men det er sådan i praksis, at man nogle steder tager op til 50 pct. ledige ind for at uddanne dem. Man kan vel sige, at et af de positive elementer i dette lovforslag er, at de, der kan bruge arbejdsmarkedsuddannelserne, både er de beskæftigede og de ledige.

Mens man nok mere i undervisningsministerens forslag lægger vægt på, hvad der er den enkelte virksomheds behov, det vil altså sige de beskæftigedes behov i en konkret situation, har vi altså tradition for, at arbejdsmarkedsuddannelserne ikke bare skal være uddannelse for de beskæftigede, men at man også har de ledige med. Det er selvfølgelig væsentligt af menneskelige grunde, at vi ikke taber de ledige, men det er også væsentligt ud fra en politisk-økonomisk synsvinkel. Når der kommer mere gang i vores opsving, kommer vi til at stå over for risikoen for at få et paradoksproblem igen: efterspørgsel efter arbejdskraft, og hvor får vi så den nye arbejdskraft fra? Den får vi selvfølgelig fra de

ledige eller fra tilgangen til arbejdsmarkedet. Det er væsentligt, at vi også her ved arbejdsmarkedsuddannelserne har mulighed for at give de ledige en uddannelse, således at de kan komme i beskæftigelse, og således at vi på den måde kan være med til at løse flaskehalsproblemer eller måske endda kan forhindre dem.

Hr. Carsten Andersen syntes, at der skulle være flere repræsentanter i de forskellige udvalg, der skal nedsættes. Dem, lovforslaget retter sig imod – hvis jeg må sige det lidt firkantet – er dem, arbejdsmarkedsuddannelserne traditionelt har rettet sig imod bortset fra åbningen for arbejdsledere og juniortechnikere. Det er også derfor, de forskellige uddannelsesråd er foreslået sammensat, som de er.

Der er mange, der har været positive, og hr. Estrup var så venlig at bruge den vending, at dette er et forslag, man med længsel har ventet på. Det fik mig nærmest til at få forårsfornemmelser, selv om vejret måske ikke rigtig er til det. Det er jo rigtigt, at det er et lovforslag, der har været behov for igennem mange år.

Hr. Estrup syntes, at der i lovforslaget var mange bemyndigelser. Jeg ved ikke, hvor mange bemyndigelser der er, men det, der er væsentligt, er selvfølgelig at sikre fleksibiliteten. Man kan ikke i en lov skrive, at der skal være så og så mange arbejdsmarkedsuddannelser med lige præcis det indhold. Hr. Estrup er jo enig i, at vi skal have fleksibilitet. Derfor må uddannelsesrådene og arbejdsministeren være med til at sikre fleksibiliteten også i fremtidens programmer. Hvis man skulle ind og vende i folketinget og gennemføre en lovændring, hver gang man skulle sætte en ny uddannelse i gang, så ville det tage for lang tid.

Hr. Estrup var inde på spørgsmålet, om der var overlapninger i forhold til det lovforslag, undervisningsministeren har fremsat. Det er klart, at man skal sikre sig – det er der også kræfter i gang med i arbejdsministeriet og i undervisningsministeriet – at disse love ses i sammenhæng. Der står også i bemærkningerne til mit forslag, at vi får en koordination, således at vi kan sætte alle kræfter ind på at forbedre vores uddannelsesniveau. Man skal selvfølgelig ikke lave overlapninger, sådan at systemerne konkurrerer, således at der er nogle, der får to tilbud, og nogle, der slet ikke får noget tilbud om ud-